

solygott. Már ott is voltak a ház előtt. És ahogy a nő előkapart a kulcsot a sárga retiküljéből, egy pillanatra a férfire nézett. Hirtelen fölismerte ezt az ismerős nézést. Látta már sokszor az anyja arcán. Olyan lassú volt a mozdulat, hogy nem akart elmúlni. A férfi megütötte a nőt. Ökölrel sújtott. A nő már fogta a megnyitott ajtót, nem tett védekező mozdulatot. Megingott egy pillanatra, de nem esett el. Látta, hogy vérezni kezd az orra. A földre csöpögött a vér. Aztán a nő bement a házba, és a férfi követte. Lassan hajlott utánuk a kapuajtó, a két szürke hát átderengett az üvegen. Koppant mellette téglá. Sokáig dörzsölte a tenyerét. Aztán a vércseppek feketére alvadtak. Fölvette a fülhallgatót, a Linkin Parkra kapcsolt. Mintha meleg, cukros tejet ivott volna, szétáradt benne a nyugalom, és szinte boldogan tartott hazafelé. Az se baj már, ha bömböl a tévé.

KOEDUKÁLT